

шѧ поголѣми грѣхови: тыѣ се поголѣми грѣхови,
 кой глѣда по жѣны, и помыслаюва сѣкій пѧ-
 тѧ, да оучини грѣхъ соизъ нѣхъ, кой човѣкъ, ѡкъ то-
 ва помыславатъ, сѣкій часъ и сѣкій дѣнь тыѣ скѣр-
 вѧтъ и чинѧтъ вѣдѧхъ соизъ дѣшѧ и соизъ оумъ;
 Они си и погнѧтъ и дѣшѧ и оумъ, и тыѣ грѣ-
 хови се поголѣми ѿ тыѣ, що сѣ со снага; за то-
 ва трѣбѣ сѣкій хрѣтіанинъ, да си чѣва Очѣте,
 да не глѣда, ни да мысли за чѣдѣи жѣны: ни
 па дрѣгѣи грѣшнѣи помысли; за това хрѣтѣсъ рѣ-
 казъ и казѣ оу стѣи Евѧггѣліѣ: Кой глѣда по жѣны,
 и помыслѣ, и си дѣма на оумъ, ѡкъ да ми
 падне, да оучинимъ соизъ нѣѧ грѣхъ; или жѣна
 ѡкъ мысли за нѣкого, така кой мыслѧтъ, и
 помыславатъ, Они оу своѣ срдѣе скѣрвѧтъ,
 и чинѧтъ голѣми грѣхови: за това пишѧтъ
 стѣи Бжѣи прѣроцы; и говорѧтъ: Гдѣи, да ми чѣ-
 вѧшь, и да ми ѡвратишь Очѣте, да не глѣда-
 мъ грѣшнѣи, и лоши рѣкѣтъ; за що и дѣшѧ и
 оумъ имѧтъ Очѣи; за това смѣ дѣлѣни, дѣшѧта
 да си дрѣжѣи оумѣтъ, да гѣ не пѣша, да хѣѣи
 по ѡвоѣи вѣкѣ, тогѣва и дѣшѧ и оумъ се оу-
 чинѧтъ, кѣкъ нѣкои дѣвѣи дрѣгѣи; ѡ первѣи
 нѣхнѣи дрѣгѣи вѣра Бжѣа, да вѣрѣе чѣстѣ; за
 що имѧ на нѣѣ Бжѣ, що создалъ нѣѣ и зѣмля, и
 да се надѣѧтъ: за що кѣдѧ имъ даѣ Бжѣ црѣтво и бѣ-